

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/35090 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 april 2008 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 november 2006 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van _ (hierna: de vreemdeling) om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 14 augustus 2007 heeft de minister, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 april 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

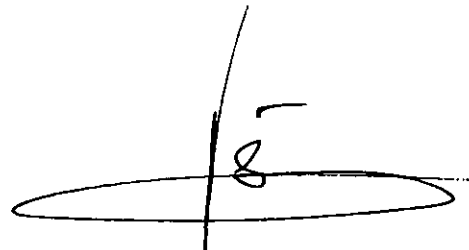
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 oktober 2008

434-572.

Verzonden: 29 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 35090

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 7 april 2008

in de zaak van:

geboren op _____ van Indiase nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Khan, advocaat te Hoofddorp

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: drs. P.E.G. Heijdenus Meershoek, werkzaam bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft op 2 augustus 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel gezinsvorming met kinderen (referenten). Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 8 november 2006, verzonden op 13 november 2006, afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 11 december 2006 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 14 augustus 2007 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 10 september 2007 beroep ingesteld

1.2 Verweerder heeft op 26 november 2007 een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 23 januari 2008. Eiser en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden. Tevens zijn referenten ter zitting verschenen.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing

zaaknummer: AWB 07/35090

2

van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vw gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.

- 2.3 Verweerder pleegt de aanvraag tot het verlenen van een mvv te toetsen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.
- 2.4 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.
- 2.5 Ingevolge het eerste lid van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economische welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.
- 2.6 Indien op grond van het nationale recht geen aanspraak op toelating bestaat, pleegt verweerder naar aanleiding van de aanvraag te onderzoeken of artikel 8 EVRM tot verlening van een mvv noopt.
- 2.7 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten.
- Eiser is op 23 januari 1987 in Nederland binnengekomen. Op 27 januari 1987 heeft eiser een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling en om een verblijfsvergunning asiël. Bij besluit van 1 februari 1989 zijn deze aanvragen afgewezen.
 - Eiser heeft op 24 mei 1989 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier met als doel "verblijf bij Nederlandse echtgenote _____ en het verrichten van arbeid in loondienst". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 6 december 1990 afgewezen. Het verzoek om herziening is bij besluit van 28 november 1995 afgewezen. Het door verzoeker ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 mei 1996 ongegrond verklaard.
 - Eiser heeft op 3 januari 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier met als doel "het verrichten van arbeid in loondienst". Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 20 oktober 2004 afgewezen. Het hiertegen ingediende bezwaarschrift is bij besluit van 4 januari 2005 ongegrond verklaard. Hiertegen is geen rechtsmiddel ingesteld.
 - Eiser is omstreeks april 2005 uitgezet naar India.
 - Referent _____ is geboren op _____ te _____ Referent _____ is geboren op _____ te _____ Eiser en de moeder van zijn kinderen zijn op onbekende datum gescheiden. De omgangsregeling tussen eiser en zijn kinderen is gedateerd op 5 juni 2004.
- 2.11 Daarnaast blijkt uit het Justitiële documentatieregister dat eiser op:

zaaknummer: AWB 07/35090

3

- 10 augustus 1999 is veroordeeld door de politierechter Amsterdam tot twee weken gevangenisstraf wegens artikel 9, lid 6 van de Wegenverkeerswet 1994;
 - 13 april 1999 onherroepelijk is veroordeeld door de politierechter Amsterdam tot 40 uur onbetaalde arbeid, subsidiair twee weken gevangenisstraf, alsmede een geldboete van fl. 750,- subsidiair 15 dagen hechtenis, wegens overtreding van artikel 8, lid 2, aanhef en onder a van de Wegenverkeerswet 1994 en artikel 9, lid 6 van de Wegenverkeerswet 1994;
 - 15 oktober 1995 onherroepelijk is veroordeeld tot een geldboete van fl. 800,- subsidiair 16 dagen hechtenis, wegens overtreding van artikel 26, lid 2, aanhef, onder a, van de Wegenverkeerswet; en
 - 3 maart 1993 vanwege overtreding van artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht (hetgeen een misdrijf betreft) een transactie heeft betaald van fl. 300,-.
- 2.8 Verweerder heeft zich, samengevat, op de volgende standpunten gesteld. Niet betwist wordt dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor verruimde gezinshereniging. Enkel is aan de orde of aan eiser een mvv moet worden verleend in verband met artikel 8 EVRM. Er is geen sprake van inmenging in het gezinsleven tussen eiser en omdat eiser nimmer in het bezit is geweest van een verblijfstitel die hem in staat stelde het gezinsleven in Nederland uit te oefenen. De familieband tussen eiser en is niet aangetoond omdat geen geboorteakte van is overgelegd. Ook bestaat er geen positieve verplichting voor de Nederlandse staat eiser hier te lande verblijf toe te staan. Eiser is meerdere malen veroordeeld wegens het plegen van verschillende misdrijven. Het belang van de Nederlandse staat, dat is gelegen in de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, wordt groter geacht dan het belang van eiser om zijn gezinsleven met zijn kinderen hier te lande uit te oefenen.
- 2.14 Eiser heeft hier, samengevat, het volgende tegen aangevoerd. De bestreden beschikking is in strijd met artikel 3:2 Awb tot stand gekomen nu verweerder pas in de beslissing op bezwaar de openbare orde aspecten aan eiser heeft tegengeworpen. Verweerder had bovendien een nieuw besluit in primo moeten nemen. Uit artikel 8 EVRM vloeit een positieve verplichting voort die eiser verblijf hier te lande toestaat. Eiser bevindt zich in het land van herkomst en kan daarom de bestaande omgangsregeling niet naleven. De kinderen hadden elk weekend omgang met hun vader en missen hun vader erg. Sinds zijn vertrek zijn ze qua gedrag niet meer hetzelfde. De openbare orde aspecten betreffen oude feiten. Gezien de delicten en het feit dat ze nu pas naar boven worden gebracht, dienen ze minder zwaar te wegen in de belangenafweging. Daarnaast doet eiser een beroep op artikel 3 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). Verweerder had eiser tenslotte dienen te horen op zijn bezwaar.
- De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.10 Ten aanzien van eisers standpunt dat verweerder heeft gehandeld in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel door eerst in de bezwaarfase, tijdens de hoorzitting, eiser het openbare orde criterium tegen te werpen, overweegt de rechtbank als volgt.
- 2.15 Ingevolge artikel 7:11, eerste lid Awb vindt op grondslag van het bezwaar een heroverweging van het bestreden besluit plaats. Artikel 7:11 Awb staat in beginsel niet in de weg aan handhaving van een weigering tot mvv-verlening (mede) op een andere grond dan die waarop het in bezwaar bestreden besluit steunt. Indien tot wijziging van

zaaknummer: AWB 07/35090

4

de grondslag van het besluit wordt overgegaan, kan de zorgvuldigheid evenwel meebrengen dat de belanghebbende in de gelegenheid gesteld moet worden te worden gehoord. Heroverweging op de grondslag van het bezwaar laat verweerder weliswaar ruimte om andere overwegingen dan de aanvankelijk gebruikte te betrekken in de besluitvorming, maar deze andere overwegingen moeten in de procedure voor beide partijen kenbaar hebben kunnen zijn en ter discussie hebben kunnen staan.

- 2.16 Gelet op het vorenstaande kan eiser allereerst niet gevolgd worden in zijn standpunt dat verweerder een nieuw besluit in primo had moeten nemen.
- 2.17 Voorts kan niet geoordeeld worden dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de vereiste zorgvuldigheid. Referenten, de moeder van referenten en de gemachtigde van eiser zijn immers tijdens de hoorzitting op 12 maart 2007 in de gelegenheid gesteld te reageren op de daar aan de orde gestelde openbare orde aspecten. Nu zij bovendien kenbaar hebben gemaakt geen behoefte te hebben aan een reactietermijn in verband met die aspecten, is van onzorgvuldig handelen van verweerder geen sprake.
- 2.13 Vervolgens zal de rechtbank de vraag beantwoorden of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen aanleiding is om eiser op grond van artikel 8 EVRM verblijf toe te staan.
- 2.14 Niet in geschil is dat tussen eiser en zijn zoon sprake is van familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM. Hoewel een geboorteakte van ontbreekt, ziet de rechtbank, gelet op de gedingstukken, geen aanleiding om er niet van uit te gaan dat tussen eiser en familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM bestaat.
- 2.15 De rechtbank is voorts van oordeel dat geen sprake is van inmenging in het familie- en gezinsleven, nu eiser nimmer in het bezit is geweest van een verblijfstitel, die hem tot het uitoefenen van het gezinsleven hier te lande in staat stelde.
- 2.16 Verweerder heeft zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat geen sprake is van een positieve verplichting om eiser verblijf hier te lande toe te staan. Verweerder heeft hierbij kunnen overwegen dat, voor zover moet worden aangenomen dat uitvoering werd gegeven aan de omgangsregeling en dat er voor referenten een objectieve belemmering bestaat om eenzelfde invulling te geven aan het gezinsleven buiten Nederland omdat ze gezinsleven uitoefenen met hun in Nederland wonende moeder, de objectieve belemmering één van de wegingsfactoren in de belangenafweging van verweerder vormt en dat hieruit niet automatisch een positieve verplichting voortvloeit. Het komt daarom aan op de weging van verweerder van de andere betrokken belangen. In dit verband is de rechtbank allereerst van oordeel dat, hoewel aan het in verweerdens visie zwaarwegende belang van de strafrechtelijke antecedenten wordt afgedaan door het tijdsverloop van ruim tien respectievelijk acht jaar sinds het plegen van die feiten, verweerder bij de belangenafweging heeft kunnen betrekken dat eiser bij herhaling strafbare feiten heeft gepleegd. Daarnaast heeft verweerder van belang kunnen achten dat eiser gedurende de periode 28 mei 1996 tot 3 januari 2004 illegaal in Nederland heeft verbleven, zonder enige procedure te hebben gevolgd ter verkrijging van een verblijfsdocument. Voorts heeft verweerder betekenis kunnen toekennen aan de omstandigheid dat bijna meerderjarig is en hij niet meer dringend de bijdrage in zijn verzorging van zijn vader behoeft. kan

zaaknummer: AWB 07/35090

5

zich, evenals tijdens vakanties bij eiser voegen, zodat het geven van invulling aan het gezinsleven tussen eiser en zijn zonen niet geheel onmogelijk is. Verweerder heeft tenslotte geen doorslaggevende betekenis hoeven toe te kennen aan de omstandigheid dat op school minder goed presteert en moeder niet goed in staat is zijn leven in goede banen te leiden, nu, naar uit de stukken blijkt, moeder ondersteuning kan krijgen van Bureau Jeugdzorg.

- 2.17 Verweerder heeft zich, gelet op het voorgaande, op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de Nederlandse staat zwaarder diende te wegen dan het belang van eiser dat is gelegen in het vormgeven van de omgangsregeling met zijn zonen.
- 2.18 Eisers beroep op artikel 3 IVRK kan evenmin slagen. Voor zover deze bepaling al een norm bevat die zonder nadere uitwerking in de nationale regelgeving door de rechter direct toepasbaar zou zijn, brengt deze bepaling, gelet op de formulering ervan, voor de Nederlandse staat geen verplichting tot een verdergaande belangenafweging met zich mee dan de in het kader van artikel 8 EVRM te verrichten belangenafweging.
- 2.19 Ten aanzien van het beroep op de hoorplicht overweegt de rechtbank dat geen sprake is van strijd met artikel 7:2 Awb. Eisers zoons en ex-echtgenote zijn gehoord op 12 maart 2007. Zij zijn in de gelegenheid gesteld alles wat voor de onderhavige zaak van belang was naar voren te brengen. Dat eiser zelf ook op zijn bezwaar gehoord had moeten worden, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Nog daargelaten dat de gemachtigde van eiser op de hoorzitting niet heeft aangegeven dat eiser zelf nog gehoord wilde worden, is gesteld noch gebleken wat eiser zelf nog aan feiten en omstandigheden had kunnen toevoegen aan hetgeen op de hoorzitting door zijn zoons, ex-vrouw en zijn gemachtigde naar voren is gebracht.
- 2.20 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.21 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 07/35090

6

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, en op 7 april 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S. Rabbering, griffier.

Afschrift verzonden op: 07 APR 2008

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eeneklidand afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage**nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer**

Postadres: postbus 1021, 2003 BR Haarlem

**Mevrouw mr. A. Khan
Marktplein 23
2132 DA Hoofddorp****Bezoekadres
Stationsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 37 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 39 73 / 74
Voorfase
Fax (023) 888 38 76 / 77
Zittingadministratie**

Onderdeel	Zitting BZ Vr.
Contactpersoon	mevr H.M.L. Kloonen
Doorkiesnummer(s)	(023) 888 39 09
Faxnummer afdeling	(023) 888 3977/3976
Datum	7 april 2008
Ons kenmerk	procedurenummer 07 / 35090 MVV GRE1 03 RA01
Uw kenmerk	AK/eg/319107
Bijlage(n)	1
Onderwerp	toezending afschrift uitspraak.

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Hoogachtend,

griffier.

PV056

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mw. mr. S.Y.M. Melsloot-Hou
mr. drs. E. Overstier
mw. mr. A. Khan
mr. M. Roofmakers
mr. (John) S. Singh

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg

*Mediator

Raad van State
Afdeling vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
ALSMEDE PER FAX: 070- 365 1380

Hoofddorp, 5 mei 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 MEI 2008	
ZAAKNR.	200803188/11) 2
AAN:	√2
BEHANDELD: DD:	FAR:

Inzake:

Geboren op van Indiase nationaliteit

Onze ref.: AK/eg/319107

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Hierbij doe ik u in opgemelde zaak in vijfvoud het beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Een kopie van de bestreden uitspraak is bijgevoegd.

In afwachting van uw bericht.

Hoogachtend,

mr. A. Khan

Marktplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
m.w. mr. S.Y.M. Metselaar-Hou-
mr. drs. E. Overstier
m.w. mr. A. Khan
m.w. M. Raaijmakers
mr. (John) S. Singh

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenberg

*Mediator

AAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 MEI 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

, hierna te noemen appellant, verblijvende in India, te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Marktplein nr. 23, ten kantore van de advocaat mr. A. Khan die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in te dienen;

Op 2 augustus 2006 heeft appellant een aanvraag om verlening van een mvv ingediend. Bij beschikking d.d. 8 november 2006 is deze aanvraag afgewezen. Appellant heeft hiertegen op 11 december 2008 bezwaar gemaakt. Bij beschikking d.d. 14 augustus 2007 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Hiertegen heeft appellant op 10 september 2007 beroep ingesteld. Het beroepschrift is op 23 januari 2008 ter zitting bij de rechtbank Haarlem behandeld. Bij uitspraak d.d. 7 april 2008 is het beroep ongegrond verklaard. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de bestreden beschikking niet in strijd zou zijn met artikel 7:2 Awb, aangezien de kinderen en ex-echtgenote van eiser zijn gehoord. Eiser kan zich met dit oordeel van de rechtbank niet verenigen.

- In bezwaar heeft appellant, onder punt 9 van het bezwaarschrift, uitdrukkelijk verzocht in de gelegenheid te worden gesteld het bezwaarschrift mondeling toe te lichten. Appellant heeft uitdrukkelijk niet verzocht om zijn ex-echtgenote of zijn kinderen te horen. Dit is een keuze van verweerder geweest, welke waarschijnlijk is voortgekomen uit de behoefte om aanvullende informatie te verkrijgen. Dit doet echter niets af aan het verzoek van appellant om zijn

bezwaarschrift zelf te mogen toelichten.

- Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat door de gemachtigde tijdens de hoorzitting niet zou zijn aangegeven dat appellant ook gehoord zou willen worden. Nu het verzoek om appellant te horen voldoende duidelijk in het bezwaarschrift is neergelegd, is deze overweging van de rechtbank onjuist. Het was bij verweerder immers bekend dat appellant gehoord wenste te worden. Verweerder heeft hiervan ten onrechte afgezien.
- Tevens is de bestreden uitspraak op dit punt onvoldoende gemotiveerd. Nu de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op de stelling van appellant dat hij gehoord had moeten worden omdat hij hier in het bezwaarschrift uitdrukkelijk om heeft verzocht, dient het hoger beroep reeds hierom gegrond te worden verklaard. Appellant verwijst naar een recente uitspraak van uw Afdeling van 29 februari 2008, waarin uw Afdeling in rechtsoverweging 2.3 gelijkkluidend heeft geoordeeld.

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat appellant door het pas in bezwaar tegenwerpen van het openbare orde criterium, appellant niet in zijn belangen zou zijn geschaad.

- Uit de stukken blijkt dat de uitdraai van de Justitiële dienst reeds op 15 februari 2007 heeft plaatsgevonden. Appellant stelt dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten appellant tijdig, in casu vóór de hoorzitting, van deze uitdraai op de hoogte te stellen. Te meer daar appellant niet door verweerder is gehoord, maar slechts zijn ex-echtgenote en zijn minderjarige kinderen. Het is evident dat inzake een dergelijke nieuwe feiten en omstandigheden, overleg met appellant noodzakelijk is. Door de huidige gang van zaken heeft appellant in bezwaar onvoldoende op deze stukken kunnen reageren. Daarbij is van belang dat in eerdere procedures dit openbare orde aspect nimmer aan appellant is tegengeworpen.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de weigering appellant in het bezit van de gevraagde mvv te stellen geen schending van artikel 8 EVRM zou inhouden. Appellant kan de rechtbank in deze overweging niet volgen.

- Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat bij de belangenafweging verweerder waarde heeft mogen toekennen aan de door appellandt gepleegde strafbare feiten. Appellandt stelt dat deze overweging van de rechtbank onjuist is. In de gronden van het beroep heeft appellandt reeds uitgebreid aangegeven dat verweerder deze veroordelingen op grond van het door verweerder gevoerde beleid niet langer aan appellandt kan tegenwerpen. Door te overwegen dat deze veroordelingen wél een rol bij de belangenafweging zouden kunnen geven, heeft de rechtbank het beleid van verweerder onjuist toegepast. Immers, uit het beleid volgt dat de veroordelingen niet meer aan appellandt worden tegengeworpen. Door de veroordelingen desondanks onderdeel te maken van de te maken belangenafweging, heeft de rechtbank in strijd met het beleid van verweerder geoordeeld.
- Tevens heeft de rechtbank geoordeeld dat het feit dat appellandt enige tijd illegaal in Nederland heeft verbleven, zonder enige procedure te voeren ter verkrijging van een verblijfsdocument, aan hem toegerekend kan worden. Appellandt acht deze overweging van de rechtbank onjuist. Juist om in het bezit te komen van een verblijfsdocument is appellandt teruggekeerd naar India en heeft onderhavige aanvraag ingediend. Appellandt meent dat het onredelijk is hem vervolgens tegen te werpen dat hij dit niet eerder heeft gedaan.
- Appellandt stelt tevens dat hij gedurende een periode wellicht niet in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning, doch dit maakt niet dat er gedurende deze periode geen sprake is geweest van familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. In geschil is ook niet of er sprake is van familie- en gezinsleven tussen appellandt en referenten. Gezien dit uitgangspunt, is het onredelijk om bij een belangenafweging in het kader van artikel 8 EVRM appellandt zijn illegale verblijf in Nederland tegen te werpen.
- Gezien het voorgaande is het evident dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat verweerder de strafrechtelijke veroordelingen en het illegale verblijf aan appellandt heeft mogen tegenwerpen. Deze voor appellandt negatieve wegingsfactoren, hadden buiten de besluitvorming dienen te blijven. Ten onrechte heeft de rechtbank dit miskent.
- De rechtbank heeft tevens onvoldoende waarde toegekend aan het feit dat er objectieve belemmeringen zijn om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. De rechtbank heeft overwogen dat dit één van de wegingsfactoren dient te zijn. Appellandt meent dat gezien het bestaan van het familie- en gezinsleven en de onmogelijkheid om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, er op Nederland een positieve verplichting rust

appellant verblijf toe te staan. Dat in vakanties korte bezoeken mogelijk zouden zijn maakt dit niet anders.

- Mocht uw Afdeling desondanks van oordeel zijn dat de genoemde objectieve belemmering slechts één van de wegingsfactoren zou zijn, wenst appellant uw Afdeling erop te wijzen dat de door de rechtbank besproken negatieve afwegingsfactoren niet gehandhaafd kunnen blijven, zodat uit de uitspraak van de rechtbank onder 2.16 slechts een voor appellant positieve wegingsfactor overblijft. Derhalve dient het hoger beroep ook op grond hiervan gegrond te worden verklaard.

Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appellant dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd. Appellant verzoekt u al hetgeen reeds eerder in de procedure naar voren is gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen.

Appellant behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor de gronden van het hoger beroepschrift op een later tijdstip aan te vullen.

REDEN WAAROM:

Appellant zich tot u wendt met het verzoek, de uitspraak d.d. 7 april 2008, te vernietigen en te bepalen dat appellant alsnog in het bezit van de gevraagde mvv wordt gesteld, zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Hoofddorp, 5 mei 2008

Bijlage: uitspraak d.d. 7 april 2008

Gemachtigde,